

FILIPIAK ANTONI (1898-1983)

Urodził się 5 stycznia 1898 roku w Szczedrzejewie w powiecie wrzesińskim jako syn Jana i Stanisławy. W 1912 roku, po ukończeniu szkoły elementarnej, przeniósł się z rodzicami do Borku. W czasie I wojny światowej został wcielony do armii niemieckiej. Walczył na froncie francuskim. Od 10 lutego 1919 roku brał udział w powstaniu wielkopolskim. Walczył na froncie południowym, w kompanii koźmińskiej pod dowództwem kpt. Teurycha. Uczestniczył m.in. w bojach pod Rawiczem i Krotoszynem. Służbę wojskową kontynuował w 17. pułku artylerii polowej, z którym brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Kampanię wojenną zakończył na początku 1921 roku.

Pięć lat później zawarł związek małżeński z Wiktorią Tasiemską. Pracował w „Rolniku” boreckim, był także radnym miejscowej rady narodowej. W pierwszych latach okupacji niemieckiej zatrudniony był w magazynach zbożowo-węglowych w Borku. 2 lipca 1944 roku wraz z rodziną został wywieziony na przymusowe roboty do Bawarii. Pracował tam w gospodarstwie rolnym. Do Borku powrócił dopiero 6 września 1946 roku. Początkowo pracował jako woźny w boreckim magistracie, a następnie na stanowisku pracownika umysłowego. W 1965 roku przeszedł na emeryturę. Posiadał stopień plutonowego.

Zmarł 26 października 1983 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Borku.

Muzeum w Gostyniu, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; informacje syna Leona Filipiaka – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysiłek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 110-111.